

תת"ע 11248/12/16 - עמית סימן טוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 11248-12-16 מדינת ישראל נ' עמית סימן טוב
תיק חיצוני: 50110831505

בפני	כבוד השופט טל פרי
מבקש	עמית סימן טוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

מונחת לפניי בקשה **חוזרת** לביטול פסק דין, בקשה אשר דינה להידחות על הסף.

בקשה זו מהווה דוגמא מובהקת לשימוש לרעה בהליכי משפט.

יסודה של בקשה זו בפסק דין מיום 19.1.17 עת נדון המבקש, בהעדו, מאחר ולא טרח להוציא את דבר הדואר הרשום ולא התייצב לדיון בבית המשפט.

המבקש פנה, באמצעות ב"כ, בבקשה לביטול פסק הדין ביום 6.3.17 בה נטען כי נודע לו, לראשונה, על פסק הדין ביום 15.2.17.

ביום 13.3.17 נדחתה, בהחלטה מנומקת, הבקשה לביטול פסק דין.

ביום 9.4.17 הוגשה "בקשה נוספת לביטול פסק הדין", בקשה אשר נדחתה באותו היום. בהחלטה אף צוין כי המבקש לא טרח להפקיד רישיון הנהיגה על אף שידוע, כך לדבריו, קרוב לחודשיים על פסק הדין.

יצוין כי כל אותה עת לא ערער המבקש על פסק הדין ולמעשה עסקינן בפסק דין חלוט אשר חלף המועד הקבוע לערעור עליו.

והנה, ביום 14.8.17 מגיש המבקש בקשה נוספת וכתרתה: "בקשה נוספת לביטול פסק דין".

דהיינו, עיננו הרואות בקשה שלישית לביטול פסק דין, אשר מטרתה כי בית המשפט יעיין, בפעם השלישית, בהחלטתו הקודמת.

מעבר לכך שבקשה זו מוגשת בניגוד לסדרי הדין, מדובר בהשחתת זמנו של בית המשפט אשר נדרש למתן החלטות חוזרות ונשנות בגין בקשות זהות.

בקשותיו של הסנגור אינן מעלות נסיבות חדשות או טעמים חדשים אלא השלמות ומקצה שיפורים לבקשות אשר הוגשו בעבר. בדרך זו מנסה המבקש לקנות לעצמו "כרטיס כניסה" לצורך הגשת ערעור לבית המשפט המחוזי, בחלופ המועדים הקבועים בחוק ולא זו מטרת הדין הפלילי.

רק על מנת לסבר את האוזן, המבקש טרם טרח להפקיד רישיון נהיגתו..... וכיצד זה יוכל לטעון כי פונה בידיים נקיות לבית המשפט.

בקשה זו עושה פלסטר מעקרון סופיות הדין. סבורני כי בשלה העת להטיל הוצאות על הגשת בקשות סרק והשחתת זמנו של בית המשפט.

לעניין זה יפים דבריו של כב' הש' א' א' לוי ברע"פ 567/09 אימן אבו חיט נגד מדינת ישראל[פורסם בנבו](23.2.09):

"לא בכדי נשמרות ערכאות שיפוטיות מפני השתתן של הוצאות לזכותו של אוצר המדינה בהליכים פליליים. בעל דין, המתירא לעתור לזיכוי מאשמה או להפיכתן של תוצאות אחרות של הרשעה שבדין, אך מחמת הפגיעה הכספית אשר אפשר ותונח לפתחו בעקבות כך, ראוי שישמש תמרור אזהרה בולט וממשי בפניה של מערכת המבקשת לעשות כל אשר לאל ידה כדי להימנע מעיוות דין ומרשעות שווא. מחסום רעיוני זה שוב אינו נטוע בקרקע כה מוצקה, שעה שאין תכליתה של ההשגה על תוצאותיו של ההליך הפלילי אלא ניסיון לדחיית הקץ, תוך ניצול הרגישות שכפתה על עצמה מערכת המשפט הפלילי בנוהרים לפתחה, ומתוך שימוש שאינו תם לב בכלי הערעור. עם כך אין להשלים, ואף אם אין בדבר כדי לפטור את הערכאות מחובתן להידרש לכל פרשה המונחת לפתחן לפני-ולפנים, הרי שאת המחיר הנלווה לניצולם לרעה של ההליכים ניתן ואף ראוי לגבות מן האחראי לו, וזאת בכפוף לעקרון היסוד בדבר מדתיותה של הפעולה השלטונית".

לאור האמור מצאתי לנכון להטיל על המבקש הוצאות בסך ₪ 1500 אשר ישולמו לאוצר המדינה בתוך 90 ימים.

למען הסר ספק, הבקשה נדחית. עיכוב הביצוע - בטל.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.